

KATOLİKLİK

“Katolik” kelimesi ilk kez Antakyalı Aziz Ignatius tarafından (M. Ö. 107) ortaya atılmıştır.

Katolik kelimesi

yerel cemaatlere karşı

Hıristiyan kilisesinin evrenselliğini, aykırı ve ayrılıkçı inançlar karşısında

doğru inancı

ve bu inanç ile uygulamaların

tarihsel devamlılığını ifade etmiştir.

Dođu (İstanbul) ve Batı (Roma) Kiliselerinin ayrılmasından sonra, Dođu Kilisesi doğru inanış anlamına gelen "Ortodox" adını almıştır. Roma Kilisesi ise doğru inancın ve gerçek Hıristiyanlığın evrensel temsilcisi olduğunu ifade etmek için İgnatius'un Katolik kelimesini kullanmıştır. 16. yüzyılda yenilik ve kendi içinde reform hareketleriyle birlikte, Roma Kilisesinin hakimiyetini ve Papa'yı reddeden Protestan mezhebinin ortaya çıkışıyla, Katolikler Roma'ya ve Papa'ya bağlı kalan Hıristiyanlar olarak adlandırılırlar.

Katoliklik Roma'nın başında bulunduğu
hierarchical bir yapıya sahiptir.
Papa İsa'nın vekili ve Petrus'un Halefidir;
yanılmazdır.
Tetlis öğretinin temelidir; Kutsal Ruh Baba
ve Oğul'dan çıkar.
Kutsal kitabı sadece Kilise yorumlayabilir;
bireysel yorumlar yapılamaz.
Cennet, Cehennem ve Araf inancı vardır.
Azizlere saygı duyulur ve Şefaata dlenir.
Meryem günahsız doğmuş ve onun gibi göğe
yükselmiştir.
Ekmeğ Şarap ayininde Ortodokslardan farklı
olarak ekmeğe maya konmaz; bu ayin her gün
yapılır.
Din adamları evlenemez, halk evliliğini
Kilisede yapar.
İbadet Latince'dir; daha sonra yerel dillere de
izin verilmiştir.

ORTODOKS